NORAKSTS
Lieta Nr.A420669211
(A03103-12/31)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
JELGAVAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Jelgavā 2013.gada 3.janvārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S. Ozola,

piedaloties SIA *„/Nosaukums/”* pārstāvjiem *M.T.* un *J.B.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *T.S.*,

atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA *„/Nosaukums/”* (turpmāk tekstā – pieteicēja) pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 7.novembra lēmuma Nr.22.4.6/77216 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai iestāde) ģenerāldirektors, izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, ar 2011.gada 7.novembra lēmumu Nr.22.4.6/77216 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu otrās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2011.gada 11.jūlija lēmumu Nr.23.8/748 (ar 2011.gada 13.jūlija labojumu Nr.23.8/48542 un 2011.gada 27.jūlija labojumu Nr.23.8/51558) (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru papildu nomaksai budžetā aprēķinātas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas (turpmāk – VSAOI) Ls4935,38, soda nauda Ls14 806,13 un nokavējuma nauda Ls705,64 apmērā.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] Pieteicēja līdz 2010.gada 31.decembrim bija noslēgusi 102 līgumus ar fiziskajām un juridiskajām personām par tehniskās apsardzes pakalpojumu sniegšanu konkrētos objektos. Līgumos definēts, ka tehniskā apsardze ir automātiska signālu saņemšana, izmantojot radiosakarus (24 stundas diennaktī), no objektā uzstādītās automatizēti centralizētās apsardzes signalizācijas sistēmas iekārtas uz centrālo novērošanas pulti, veicot šo signālu reģistrāciju, analīzi, apstrādi un uzglabāšanu, kā arī, saņemot trauksmes signālu centrālajā novērošanas pultī, nekavējoša mobilās apsardzes grupas nosūtīšana uz objektu, saskaņā ar līguma noteikumiem.

Pieteicēja sniedza arī fiziskās apsardzes pakalpojumus SIA *„/Nosaukums 2/”*, SIA *„/Nosaukums 3/”*, SIA *„/Nosaukums 4/”*, SAC *„/Nosaukums 5/”* (no 2010.gada 14.aprīļa – VSAC *„/Nosaukums 5/”*), SIA *„/Nosaukums 6/”* un SIA *„/Nosaukums 7/”*.

Auditā konstatēts, ka par sniegtajiem fiziskās un tehniskās apsardzes pakalpojumiem pieteicēja izrakstīja rēķinus, norādot nostrādāto stundu skaitu mēnesī vai pakalpojumu skaitu.

[1.2] Lietā ir 2009.gada 1.oktobra akts, ar kuru SAC *„/Nosaukums 5/”* nodeva pieteicējai cauršūtus un sanumurētus klientu kustības un dežūru pieņemšanas-nodošanas reģistrācijas žurnālus. Žurnālu pieņemšanu ar parakstiem apliecināja pieteicējas darbinieki *R.P.*, *J.H.*, *E.S.*, *D.H.* un *A.B.* Lai gan atbilstoši līguma nosacījumiem pieteicējai bija jākārto dežūru pieņemšanas - nodošanas reģistrācijas žurnāls un pēc līguma izpildes termiņa tas bija jānodod pasūtītajam, pieteicēja šo žurnālu nav nodevusi, par ko VID Nodokļu kontroles pārvaldei informēja VSAC *„/Nosaukums 5/”* 2011.gada 30.maija vēstulē Nr.1-06/78. Minētais žurnāls nav uzrādīts arī auditam.

[1.3] Nav uzrādīti dokumenti, kas ļautu konstatēt, kas ir veicis tehniskās apsardzes pakalpojumus.

[1.4] Saistībā ar citiem fiziskās apsardzes objektiem auditam netika sniegta informācija par pieteicējas darbinieku faktiski nostrādātajām stundām katrā objektā, nebija uzrādīti dežūru pieņemšanas un nodošanas žurnāli vai citi dokumenti, kuros būtu norādīts, kurš darbinieks konkrētajā datumā nodrošināja fiziskas apsardzes pakalpojumus un kurš veicis tehniskās apsardzes pakalpojumus.

[1.5] Atbilstoši darba laika uzskaites tabelēm par periodu no 2009.gada oktobra līdz 2010.gada decembrim diennaktī pieteicēja nodarbināja tikai vienu darbinieku. Tādējādi viens darbinieks veica vismaz viena objekta fizisko apsardzi, kas prasa apsarga klātbūtni, un vairāku objektu tehnisko apsardzi, kas prasa nepārtraukti sekot apsargājamo objektu centralizētās apsardzes signalizācijai, veikt signālu reģistrāciju, analīzi, apstrādi un uzglabāšanu, kā arī, saņemot trauksmes signālu centrālajā novērošanas pultī, izbraukt uz objektu.

[1.6] Pieteicējas saimniecisko darbību apliecina ar darījumu partneriem konkrēto līgumu ietvaros izsniegtie nodokļa rēķini, kas pierāda apsardzes pakalpojumu sniegšanu šajos rēķinos norādītajos veidos, apjomos un vērtībā. No pieteicējas darījumu partneriem izsniegtajiem rēķiniem izsekojams fiziskai apsardzei patērētais laiks stundās, atbilstoši kuram noteikta arī fiziskās apsardzes pakalpojumu vērtība.

Pie apstākļiem, ka fiziskās apsardzes veikšana ir iespējama vienīgi apsargam klātesot un nodokļu maksātājs nav iesniedzis dokumentārus pierādījumus, kas apliecinātu citu fiziskās apsardzes kārtību un citus, nevis rēķinos norādītos apjomus, kā arī nav uzrādījis dokumentus, kas ļautu konstatēt konkrēto apsargu dalību konkrētajos apsardzes pasākumos, nav pamata uzskatīt, ka darbinieks vienpersonīgi varēja nodrošināt vairākiem klientiem diennaktī sniegto fiziskās un tehniskās apsardzes pakalpojumu kopumu.

Līdz ar to pamatoti secināts, ka pakalpojumu sniegšanā tika iesaistītas vairāk personu nekā norādīts grāmatvedības uzskaitē un ziņojumos par VSAOI.

Tādējādi pamatoti konstatēts, ka laika posmā no 2009.gada 1.oktobra līdz 2010.gada 31.decembrim nolīgto fiziskās apsardzes pakalpojumu veikšanai pieteicējas apsargājamos objektos tika nodarbinātas personas, kuru nostrādātās darba stundas nebija uzskaitītas darba laika uzskaites tabelēs un par ko nav aprēķinātas un normatīvajos aktos noteiktajā termiņā pilnā apmērā nav nomaksātas VSAOI.

[1.7] Atbilstoši pieteicējas rēķinos norādītajam, VID pamatoti noteica fiziskās apsardzes laiku stundās, apkopojot to pa darījumu partneriem.

Pieteicējai apsardzes pakalpojumu sniegšanai patērētās, bet neuzskaitītās darba stundas (atsevišķi dienas un nakts stundas) mēnesī no 2009.gada oktobra līdz 2010.gada decembrim, un pēc šī perioda minimālās stundas tarifa likmes (Ls1,083) veica nepersonificētu papildu darba algas aprēķinu pa mēnešiem, kopumā to nosakot Ls15933,10 apmērā. Par papildus aprēķināto darba algu pamatoti tika palielināts attiecīgo mēnešu ar VSAOI apliekamais objekts.

Ņemot vērā pārbaudē konstatēto un likuma ,,Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.[1] panta pirmajā un trešajā daļā noteikto, VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināja VSAOI Ls4935,38 apmērā un soda naudu Ls14 806,13.

Ņemot vērā likuma ,,Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.panta otrajā daļā un likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrajā daļā noteikto, VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināja VSAOI nokavējuma naudu Ls705,64 apmērā.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 6.decembrī saņemts pieteicējas pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu. Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem:

[2.1] Iestāde nav objektīvi izvērtējusi audita laikā iegūtos pierādījumus un nepamatoti nav ņēmusi vērā pieteicējas iesniegtos pierādījumus – personu paskaidrojumus, kā arī balstījusi Lēmumu uz subjektīviem pieņēmumiem par to, kādā veidā pieteicēja varēja vai nevarēja sniegt pakalpojumus klientiem.

[2.2] Iestāde nav konstatējusi, ka pieteicēja ir nodarbinājusi personu vai personas bez darba līguma, bet izvirzījusi pieņēmumu par to, ka pieteicēja ir nodarbinājusi nezināmu skaitu darbinieku, nenoslēdzot darba līgumu. Šis pieņēmums ir balstīts tikai uz pieteicējas rēķinos un līgumos norādīto informāciju katram klientam atsevišķi, summējot rēķinos minētās pakalpojuma sniegšanas stundas un nepieļaujot, ka viens darbinieks var sniegt pakalpojumu vairākiem klientiem vienlaicīgi, kā arī neņemot vērā pieteicējas un to darījumu partneru

paskaidrojumus par papildus mutiskas vienošanās pastāvēšanu, atrunājot individuāli katram klientam sniegto pakalpojumu apjomu un kārtību.

[2.3] Pieteicēja nenodrošina klientu apsardzes iekārtu tehnisko apkalpošanu, bet ir noslēgusi līgumu ar SIA *„/Nosaukums 8/"* par šo pakalpojumu sniegšanu. Tas nozīmē, ka gadījumos, kad klientam rodas problēmas apsardzes iekārtu ekspluatācijā, pie klienta neierodas pieteicējas mobilās reaģēšanas grupa, bet gan SIA *„/Nosaukums 8/"* tehniskās apsardzes darbinieks.

[2.4] Apsardzes nozarē, sniedzot tehniskās apsardzes pakalpojumus, ņemot vērā trauksmju skaitu, viena mobilā grupa tiek organizēta, lai apkalpotu 200 – 440 klientu. Minētajā laika posmā pieteicēja apkalpoja no 23 līdz 96 tehniskās apsardzes objektiem, kas nozīmē, ka apkalpojamo izsaukumu skaits bija ne vairāk kā 10% - 30% no normālas mobilās grupas noslogojuma, kas ir vidēji līdz vienai trauksmei diennaktī, kad ir nepieciešama mobilās grupas ierašanās objektā. No minētā izriet, ka viens mobilās grupas darbinieks pilnībā nodrošināja visu tehniskās apsardzes pakalpojumu līgumu apkalpošanu.

[2.5] Pieteicējas pārstāvis nepiekrīt un apstrīd iestādes nostāju, priekšroku dodot saistību pārņēmēja formālai atbildei, informācijai no personas, kura nav piedalījusies līguma slēgšanas, pakalpojuma uzraudzības un pieņemšanas procesā. Gan *Z.J.*, gan pieteicējas pārstāvis apstiprina šādas mutiskas vienošanās pastāvēšanu saistībā ar līguma izpildi.

[2.6] Darbinieks, kurš veica VSAC *„/Nosaukums 5/"* fizisko apsardzi, vienlaicīgi sniedza apsardzes pakalpojumus arī SIA *„/Nosaukums 7/"* objektā uz ceļa Tukums - Zemīte (5 km attālumā), patrulējot ar automašīnu noteiktā ceļa posmā, kur bija uzstādīti luksofori darbadienās no plkst.18.00-08.00, brīvdienās un svētku dienās 24h diennaktī. Ņemot vērā, ka SIA *„/Nosaukums 7/"* nevarēja nodrošināt tehnikas atrašanos pēc darba laika noteiktā vietā, ar klienta pārstāvi tika panākta mutiska vienošanā par to, ka pieteicēja aprīko luksoforus ar tehniskā apsardzes iekārtām un izbrauc uz trauksmes signāliem no luksoforiem, kā arī patrulē noteiktā ceļa posmā.

Neskatoties uz to, ka līgums ar SIA *„/Nosaukums 7/"* tika noslēgts līdz 2010.gada 15.novembrim, pakalpojumi tika sniegti un rēķini izrakstīti par laika posmu līdz 2010.gada 17.decembrim, kas tieši apstiprina papildus mutiskas vienošanās pastāvēšanu starp SIA *„/Nosaukums 7/"* un pieteicēju.

[2.7] Pēc audita rezultātiem pieteicējas pārstāvis secina, ka, novēršot trūkumus pēc tematiskās pārbaudes rezultātiem, aprēķinot algas valdes locekļiem un ieskaitot VSAOI par valdes locekļu nostrādāto, kļūdaini netika aprēķinātas un iemaksātas iemaksas par stundām, ko valdes locekļi nostrādāja, sniedzot pakalpojumus šiem klientiem. Pieteicēja ir novērsusi šo kļūdu un ir aprēķinājusi, un ieskaitījusi VSAOI par šīm darba stundām.

[2.8] Pieteicējas grāmatvedības dokumentos minētie darbinieki pilnībā nodrošināja pieteicējas līgumsaistību izpildi un nav bijusi nepieciešamība nodarbināt papildu darbiniekus. Ņemot vērā, ka pieteicēja nav saņēmusi pretenzijas no līgumpartneriem, var uzskatīt, ka šāda darba organizācija ir bijusi veiksmīga.

[2.9] Pieteicēja uzskata, ka apstākļos, kad pierādīšanas nasta gulstas uz iestādi, tai ir pienākums iegūt pierādījums, kas apliecinātu viedokli par to, ka netika noslēgti līgumu

papildinājumi mutiskas vienošanās formā un fiziskās apsardzes pakalpojumi tika sniegti, nodarbinot katrā objektā atsevišķus darbiniekus un nodarbinot citus darbiniekus tehniskās apsardzes līgumu apkalpošanai. Pieteicēja uzskata, ka iestāde nav ieguvusi šādus pierādījumus un Lēmums ir nepamatots un nepareizs.

[2.10] Pieteicēja uzskata, ka VID darba laika aprēķināšanas metodika nav pamatota ar normatīvajiem aktiem un tādēļ nav juridiski saistoša. Normatīvajos aktos nav definēts aizliegums vienam darbiniekam vienlaicīgi sniegt pakalpojumus vairākiem klientiem. Pieteicēja uzskata, ka VID secinājums, ka kopējais rēķinos norādīto pakalpojuma sniegšanas stundu skaits ir lielāks par nodarbināto nostrādāto stundu skaitu, nenes nekādas juridiskās sekas pieteicējai. Šādas matemātiskās metodes izmantošana būtu pamatota, ja viens darbinieks apkalpotu tikai vienu klientu, un katra līguma izpildei tiktu nodarbināti atsevišķi darbinieki. Tomēr pieteicējas darbinieki ir vienlaicīgi nodrošinājuši visu slēgto līgumu saistību izpildi un VID nav uzrādījis nekādus pierādījumus par pretējo.

[3] VID rakstveida paskaidrojumā tiesai norādījis, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji prasījumu uzturēja, paskaidrojumos balsoties uz pieteikumā ietvertajiem argumentiem. Papildus paskaidrots, ka viens darbinieks, sniedzot gan fiziskās, gan tehniskās apsardzes pakalpojumu, fiziski atrodas vienā objektā un vienlaicīgi viņa rīcībā ir pārvietojamā pults iekārta, uz kuru pienāk trauksmes signāls no objekta, kurā uzstādīta tehniskā iekārta. Tehniskā apsardze ir signālu translācija un retranslācija. Pieteicējas rīcībā ir viena pults (centrālā pults – dators), kurā uzstādīta programma, kas apstrādā ienākošos signālus un pēc tam signāls tiek raidīts uz portatīvo datoru, kas ir maiņas (apsardzes darbinieka) rīcībā.

Iestādes pārstāve prasījumu neatzina, pamatojoties uz VID lēmumos ietverto pamatojumu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir apmierināms.

[6] Tiesa konstatē, ka Valsts ieņēmumu dienests, pamatojoties uz likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.[1]panta pirmo un trešo daļu, noteicis pieteicējai papildu maksājamās VSAOI, atzīstot, ka pieteicēja kā darba devēja ir nodarbinājusi neidentificētas personas, nenoslēdzot darba līgumus.

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.[1]panta pirmā daļa *(redakcijā, kas bija spēkā lēmuma pieņemšanas laikā)* noteic, ja darba devējs ir nodarbinājis vai nodarbina personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, un darba devējs ir aprēķinājis vai izmaksājis vai viņam bija jāaprēķina un jāizmaksā darba ņēmējam

ienākumu, no kura bija jāaprēķina obligātās iemaksas, bet šis ienākums nav uzrādīts grāmatvedības uzskaitē un Valsts ieņēmumu dienestam iesniegtajā ziņojumā par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī un no tā nav aprēķinātas obligātās iemaksas, nodokļu administrācija piedzen no darba devēja obligātās iemaksas un soda naudu trīskāršā obligāto iemaksu apmērā no summas, kas atbilst personai izmaksātajai atlīdzībai, ja tās lielumu ir iespējams noteikt un ja tā ir lielāka par Ministru kabineta noteiktās minimālās darba algas apmēru, vai Ministru kabineta noteiktajam minimālās darba algas apmēram, ja faktiskā atlīdzība ir vienāda vai mazāka par to vai ja faktisko atlīdzību nav iespējams noteikt.

Panta trešā daļa noteic, ja tiek konstatēts, ka darba devējs ir nodarbinājis personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, bet nodokļu administrācijai nav iespējams nodarbināto personu identificēt, obligātās iemaksas piedzen šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajā kārtībā, tās nepersonificējot.

Tātad, lai atzītu, ka Valsts ieņēmumu dienests pamatoti šajā lietā piemērojis likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.[1]pantu, ir jāpierāda, ka pieteicēja kā darba devēja ir nodarbinājusi nepersonificētas personas savas saimnieciskās darbības – apsardzes pakalpojumu sniegšanā. Proti, lietā ir strīds par to, vai diennaktī nodarbinot vienu darbinieku, pieteicēja varēja nodrošināt vienlaicīgu tehniskās un fiziskās apsardzes veikšanu. VID uzskata, lai nodrošinātu objektos fizisko un tehnisko apsardzi saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem un izrakstītajiem rēķiniem, pieteicējai bija nepieciešams lielāks nodarbināto darbinieku (apsargu) skaits nekā norādīts pieteicējas grāmatvedībā un iesniegtajos ziņojumos par VSAOI.

Lietā nav strīds par veiktajiem papildu aprēķiniem par fiziskās apsardzes pakalpojumu veikšanai uzskaitītajām darba stundām atbilstoši darījumu partneru izrakstītajiem rēķiniem (pieteicēja pēc lēmuma pieņemšanas ir aprēķinājusi un nomaksājusi VSAOI par tās valdes locekļu nostrādātajām stundām).

[7] Tiesa konstatē, ka ar Lēmumu (tā pārsūdzētajā daļā) pieteicējai par laika periodu no 2009.gada 1.oktobra līdz 2010.gada 31.decembrim papildus aprēķinātas VSAOI par pieteicējas neuzrādītajām apsargu nostrādātajam stundām, pamatojoties uz tehniskās apsardzes pakalpojumu sniegšanai nepieciešamajām darba stundām pa mēnešiem un pa darījumiem partneriem (sk. audita pārskata 2.pielikumu – *lietas 1.sējuma 38.lapa*).

VID, pieņemot lēmumus šajā administratīvajā procesā, savu pamatojumu balstījis uz pieteicējas noslēgtajiem līgumiem ar darījumu partneriem un izrakstītajiem rēķiniem par sniegto pakalpojumu apmaksu un pieteicējas darba laika uzskaites tabelēs uzrādīto informāciju par apsargu faktiski nostrādāto stundu skaitu, atsevišķi izdalot tehniskajai un fiziskajai apsardzei nepieciešamo darba stundu skaitu.

Tiesa, lai pārliecinātos par konkrētā pakalpojuma (apsardzes) sniegšanas īpatnībām, lūdza nozares speciālistam (lietpratējam) – biedrībai *„/Nosaukums 9/"* (turpmāk – Biedrība) sniegt viedokli. Biedrība savā 2012.gada 14.novembra atbildē tiesai norāda uz fiziskās un

tehniskās apsardzes pakalpojuma sniegšanas kvalitātes standartiem un kādām prasībām jāatbilst tehniskajām iekārtām un kādi riski jānovērtē, lietojot šādas iekārtas. Biedrība no tai pieejamiem lietas materiāliem un to, ka pieteicējas rīcībā ir tikai viena trauksmes grupa, secinājusi, ka pieteicēja konkrētajā gadījumā, sniedzot tehniskās apsardzes pakalpojumu, nevarēja sniegt kvalitatīvu pakalpojumu un garantēt drošību klientam, jo nav izvērtēti visi riska faktori (uzskaitīti).

Tiesa papildus pieprasīja iesniegt arī pierādījumus – iesniegt darba līgumus, kādi tika noslēgti ar apsargiem, un izsauca uz tiesas sēdi apsargus liecinieku statusā.

No noslēgtajiem darba līgumiem (*lietas 2.sējuma 3.-33.lapa*) ar apsargiem izriet, ka darbinieka (apsarga) darba pienākumos ietilpa pildīt apsarga pienākumus objektā un reaģēt uz signalizācijas trauksmes signālu un objekta apsardzes noteikumu pārkāpumu, ierodoties notikuma vietā, un veicot visus nepieciešamos pasākumus klienta un viņa īpašuma aizsardzībai no prettiesiska vai kāda cita apdraudējuma (sk. darba līguma pielikumus – amata apraksts).

Tiesas sēdē, sniedzot liecības, liecinieks *G.K.* paskaidroja, ka strādājis SIA *„/Nosaukums/”*; maiņā SAC *„/Nosaukums 5/”* strādājis viens; kad bija trauksme (tā bija reti), izbraucis uz Tukumu, apskatījies objektu, informējis īpašnieku un devies prom. Cits nevarēja veikt trauksmes signāli kontroli, jo pults bija pie viņa.

Liecinieks *M.Z.* liecināja, ka strādā SIA *„/Nosaukums/”* no 2010.gada 1.janvāra; darba pienākumos ietilpa izbraukumi uz apsardzes objektiem un reaģēt uz signāliem. Sākumā dežurējis SAC *„/Nosaukums 5/”* un vienlaicīgi veicis trauksmes signālu kontroli. Dienas laikā trauksmes praktiski nebija, bet nakts laikā SAC *„/Nosaukums 5/”* bija kluss, visi gulēja.

[8] Tiesa, izvērtējot VID savāktos pierādījumus un papildu iegūtos pierādījumus, secina, ka VID pieteicējas vienlaicīgu fiziskās un tehniskās apsardzes pakalpojumu nodrošināšanu vairākos objektos (vismaz vienā objektā, kur nepieciešama apsarga fiziska klātbūtne, un vairākos objektos ar tehnisko apsardzi) apšaubījis, uzskatot, ka no noslēgtajiem līgumiem par fiziskās apsardzes pakalpojuma nodrošināšanu izriet noteikta kārtība, kādā veicama fiziskā apsardze – tā iespējama tikai apsargam klātesot. Līdz ar to, neiesniedzot citus dokumentārus pierādījumus par citādu apsardzes pasākumu organizēšanu, VID uzskatījis, ka viens darbinieks maiņā nevarēja nodrošināt vairākiem klientiem diennaktī sniegto fiziskās un tehniskās apsardzes pakalpojumu kopumu.

Tiesa, ņemot vērā papildu iegūtos pierādījumus (darba līgumus ar apsargiem), uzklausot tiesas sēdē liecinieku liecības un pieteicējas pārstāvju paskaidrojumus, uzskata, ka šādi iepriekš minētie VID apsvērumi būtu saistāmi ar konkrētā uzņēmuma (pieteicējas) ekonomiskās politikas veidošanas lietderības izvērtējumu cilvēkresursu un nodarbinātības jomā, kas var būt tikai pašas uzņēmējsabiedrības rīcības brīvība.

Proti, tiesa no noslēgtajiem darba līgumiem ar apsargiem un apsarga darba pienākumiem konstatē, ka tie tieši ietver prasību pildīt tādus pienākumus kā pildīt apsarga pienākumus objektā un reaģēt uz signalizācijas trauksmes signālu un objekta apsardzes

noteikumu pārkāpumu. Tas, kādā veidā konkrētais apsargs saņem šo informāciju par trauksmes signālu, tiesas ieskatā nevar ietekmēt viņa darba pienākumu izpildi.

[9] Šādi tiesas secinājumi nav pretrunā apsarga kā profesijas standartam, kas definēts Ministru kabineta 2010.gada 18.maija noteikumos Nr.461 „Noteikumi par Profesiju klasifikatoru, profesijai atbilstošiem pamatuzdevumiem un kvalifikācijas pamatprasībām un Profesiju klasifikatora lietošanas un aktualizēšanas kārtību" (turpmāk – Profesiju klasifikators). Profesiju klasifikatora 5414 atsevišķajā grupā ir noteikti, kādi ir apsarga pamatuzdevumi, tai skaitā, patrulēt pie ēkām, dienesta autostāvvietām, teritorijās un dienesta telpās, lai novērstu zādzības un vardarbību; veikt īpašuma un materiālo vērtību apsardzi; veikt kontroles pasākumus uzņēmuma apsargājamos objektos; ziņot vadībai par notiekošajiem pārkāpumiem uzņēmuma apsargājamos objektos, kā arī par citiem ārkārtas notikumiem objektā.

Savukārt veids, kādā tiek koordinēta objektu apsardze, strādāts ar centrālo apsardzes pulti un apstrādāta un pārbaudīta trauksmes signalizācija, nav pamats secinājumam, ka tieši tehniskās apsardzes nodrošināšanu veicis papildu darbinieks (apsargs). Proti, nepārliecinoties par pieteicējas darba organizāciju un tās rīcībā esošajām tehniskajām iekārtām, nav iespējams izdarīt secinājumu, ka pieteicēja bija nodarbinājusi papildu darbaspēku tieši tehniskās apsardzes pakalpojuma sniegšanā – izbraukšanā uz objektu pēc trauksmes signāla saņemšanas.

Arī no Biedrības atzinumā izdarītā secinājuma viennozīmīgi neizriet, ka nebūtu iespējama vienlaicīga fiziskās apsardzes un tehniskās apsardzes pakalpojuma nodrošināšana vairākos objektos, kad uzņēmuma rīcībā konkrētā laikā ir viens darbinieks, vienīgi norādīts uz pastāvošajiem riskiem, kas saistīts ar tehnisko iekārtu darbību, autotransporta bojājuma vai darbinieka darbnespēju un tā rezultātā sniegtā pakalpojuma kvalitāti.

No atzinuma un lietas materiāliem var secināt, ka pieteicējas personālsastāvā nav dežurējošā personāla (apsardzes pults dežurants vai dispečers) pie centrālās apsardzes pults, kas sekotu apsargājamo objektu centralizētās apsardzes signalizācijai, apstrādātu un pārbaudītu trauksmes signalizāciju un nepieciešamības gadījumā informētu dežurējošo apsargu (ekipāžu) par pieļautajiem objektu apsardzes režīma pārkāpumiem un notikumiem. Kā izriet no lietas materiāliem, šos visus iepriekš minētos pienākumus veic attiecīgajā diennakts laikā dežurējošais maiņas apsargs, izmantojot portatīvo datoru, uz kuru pienāk trauksmes signāls no centrālās apsardzes pults (datora).

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka šīs lietas ietvaros nebūtu jāvērtē pieteicējas saimnieciskās darbības organizācijas risinājumi: efektivitāte un lietderīgums.

Tiesa piekrīt pieteicējas pārstāvju paskaidrotajam un nesaskata kādus normatīvo aktu pārkāpumus, ka apsardzes pakalpojuma sniegšanu ir iespējams organizēt, gan izmantojot tehniskās iekārtas un internetu, gan nodarbinot cilvēkresursus. Izvērtējot pieteicējas pārstāvja tiesas sēdē paskaidroto, tiesai nerodas šaubas, ka viens darbinieks (apsargs), veicot viena objekta fizisko apsardzi, vienlaikus varēja nodrošināt vairāku citu objektu tehnisko apsardzi, sekojot apsargājamo objektu centralizētās apsardzes signalizācijai un saņemot trauksmes signālu centrālajā novērošanas pultī, izbraukt uz objektu. Savukārt par to, vai šāda vienlaikus

divu apsardzes pakalpojumu sniegšana nodrošināja šo pakalpojumu atbilstošu kvalitāti attiecīgajam klientam, nav iegūti pierādījumi, kas liecinātu, ka pieteicēja, veicot darījumus ar darījumu partneriem, būtu rīkojusies pretēji noslēgtajiem līgumiem un neizdevīgi klientiem.

[10] Tiesas vērtējumā lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai atzītu, ka pieteicēja nenodarbināja neidentificētas (nepersonificētas) personas, nenoslēdzot darba līgumus, lai nodrošinātu ar darījumu partneriem noslēgto līgumu izpildi par apsardzes pakalpojumu sniegšanu. Līdz ar to VID šaubas par darījumu izpildes faktisko iespējamību nav pamatotas, lai papildu aprēķinātu VSAOI.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt SIA *„/Nosaukums/”* pieteikumu.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 7.novembra lēmumu Nr.22.4.6/77216.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atmaksāt (piespriest par labu) SIA *„/Nosaukums/”* tās samaksāto valsts nodevu 20 latu apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese (*personiskais paraksts*) S.Ozola

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese S.Ozola
Jelgavā 2013.gada 3.janvārī

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu